

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 122/08-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť K. K., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia čl. 46, čl. 48 a čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2 Ntok 1/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. K. **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2008 doručená sťažnosť Kornela Kuvika, t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 46, čl. 48 a čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Ntok 1/07.

Zo sťažnosti a z priloženého uznesenia krajského súdu sp. zn. 2 Ntok 1/07 zo 14. januára 2008 vyplýva, že rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5 T 6/02 zo 14. októbra 2002 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 To 3/03 z 18. februára 2003 bol sťažovateľ uznaný za vinného z trestného

činu vraždy a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní dvanástich rokov. Sťažovateľ 17. januára 2007 podal návrh na obnovu konania, v ktorom požiadal o vypočutie lekára, ktorý vyšetril poškodeného, a o vypočutie svedkov Š., H. a K. Krajský súd uznesením sp. zn. 2 Ntok 1/07 zo 14. januára 2008 návrh na obnovu konania zamietol na verejnom zasadnutí po vypočutí sťažovateľa. Dospel k záveru, že sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy. V skutočnosti mu išlo vlastne o opätovné prehodnotenie skutkového stavu veci.

Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu označených článkov ústavy, keďže neboli vypočutí svedkovia v jeho prospech, ako aj lekár. V súvislosti s právomocou ústavného súdu sťažovateľ uvádza, že nevyčerpal opravný prostriedok proti uzneseniu krajského súdu, keďže tento v tej istej veci už raz konal a jeho sťažnosť zamietol s poukazom na absenciu nových skutočností. Preto niet iného súdu, okrem ústavného súdu, ktorý by ochránil jeho označené základné práva. Uznesenie krajského súdu prevzal 19. februára 2008.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil rozsudok krajského súdu a povolil obnovu konania. Žiada tiež o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento

zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Predmetom konania je preskúmanie uznesenia krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ktorým tento návrh sťažovateľa na obnovu konania zamietol. Proti uzneseniu krajského súdu bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok. O sťažnosti by bol v opravnom konaní oprávnený rozhodovať najvyšší súd.

Sťažovateľ si je plne vedomý toho, že mal právo podať proti uzneseniu krajského súdu sťažnosť, pričom z vlastnej slobodnej vôle sa rozhodol riadny opravný prostriedok nevyužiť. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ považoval podanie sťažnosti za zbytočné vzhľadom na už predtým zaujaté stanoviská všeobecných súdov v jeho trestnej veci.

Podľa názoru ústavného súdu nie je možné akceptovať argumentáciu sťažovateľa. Nemožno totiž považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde nevyčerpanie riadneho opravného prostriedok z dôvodu, že sťažovateľ neveril v úspešnosť tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008